

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 19

Presidència de la Sra. Patricia Gómez i Picard

Sessió celebrada dia 28 de novembre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 7525/23, presentat pel Govern de les Illes Balears, per informar sobre el Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2022.

..... 354

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyors diputats i senyores diputades. En primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions. De moment veig que no.

Compareixença del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 7525/23, presentat pel Govern de les Illes Balears, per informar sobre el Compte General de la comunitat autònoma de les Illes Balears del 2022.

Passam al debat de l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença RGE núm. 7525/23, del Sr. Antoni Costa i Costa, vicepresident i Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, sol·licitada a iniciativa pròpia, per informar sobre el compte general de la comunitat autònoma de les Illes Balears de 2022.

Assisteix el vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, Sr. Antoni Costa i Costa, acompanyat del seu equip: el Sr. Alejandro Sanz i Benejam, cap de gabinet; el Sr. Roberto Díez i Yagüe, cap de premsa; el Sr. Miquel Crespi i Hernández, adjunt de premsa; el Sr. Carlos Bonet i Serra, interventor general de la comunitat autònoma; el Sr. Bartomeu Alcover i Bisbal, director general de Pressuposts i Finançament; la Sra. Catalina Barceló i Horrach, directora general d'Economia i Estadística; la Sra. Catalina Mir i Ferrer, secretària general de la conselleria; la Sra. Susana Pérez i Sánchez, directora general del Tresor, Política Financera i Patrimoni, i el Sr. Fernando Martín i Gómez, adjunt de premsa.

Té la paraula el Sr. Vicepresident i Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, per tal de fer l'exposició oral, sense límit de temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Bé, molt bona tarda i moltes gràcies, presidenta, senyores diputades i senyors diputats. Intentaré ser breu sobre una qüestió que he de reconèixer que és una qüestió eminentment tècnica, perquè són els números de la comunitat autònoma i de vegades desentranyar i intentar resumir els números del conjunt de la comunitat autònoma és relativament complex. I vull reconèixer, amb caràcter previ, que no he tengut massa temps per preparar aquesta compareixença i, per tant, si hi hagués alguna pregunta respecte d'això que no poguéssim resoldre avui al diputat que me la faci, la hi resoldríem sense cap problema en els propers dies.

Bé, l'article 136.4 de la Llei 14/2014, de finances de la comunitat autònoma de les Illes Balears, estableix que el compte general, una vegada que el Consell de Govern l'hagi aprovat, juntament, si escau, amb la documentació complementària a què es refereix l'apartat anterior d'aquest mateix article 3, per tant, s'ha de presentar al Parlament de les Illes Balears, a la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears i al Tribunal de Comptes abans de dia 31 de juliol de l'any següent al qual es refereix.

El compte general del 2022 consta de 9 toms i d'un annex. Un matis inicial important, això és una reflexió que m'agradava fer quan vàrem fer aquesta modificació de la mateixa Llei de finances de la comunitat autònoma i que crec que és rellevant des d'un punt de vista polític, als pressuposts hi dedicam dos mesos pràcticament de tramitació, ara mateix estam en tramitació pressupostària, hi dedicam dos mesos, cadascuna de les conselleries, etc.; al que no dedicam dos mesos, sinó que hi dedicam una estona, que és avui, és a la liquidació del pressupost i, per tant, al compte general de la comunitat autònoma, i realment l'important no és estrictament el pressupost, sinó que el més rellevant és l'ús que es fa d'aquest pressupost i, per tant, les polítiques que es deriven de l'execució pressupostària. I avui donaré algunes dades, que veuran després que evidencien de forma clara que del pressupost inicial a l'execució pressupostària hi ha una distància molt significativa, sobretot en alguns dels capítols.

I dic això des del (...) perquè l'objectiu de qualsevol administració pública ha de ser, evidentment, no superar els crèdits pressupostaris. De fet, són això, crèdits pressupostaris, límits màxims de despesa, però sí aprofitar adequadament els crèdits pressupostaris de cada una de les seccions pressupostàries.

Bé, idò, com els deia, el compte general de la comunitat autònoma consta de 9 toms, es divideix en tres àmbits: l'àmbit d'administració general, l'àmbit de l'ib-salut i l'àmbit de l'ATIB i l'àmbit de les entitats empresarials, societats mercantils, fundacions i consorcis de la comunitat autònoma.

Tota aquesta informació la tenen vostès penjada al Portal de Transparència, com no pot ser d'una altra forma, i també s'hi troba quelcom que... es va saber que hi és, però crec que se'n fa poca consulta, i se'n podria fer molta més, que són les auditories de les empreses públiques, també hi estan penjades i són a l'abast de tothom i es poden consultar i, evidentment, es poden analitzar detingudament.

L'administració general té quatre toms: el resultat de l'exercici, totes les modificacions de crèdit de l'exercici, pressupost de despesa i pressupost d'ingressos. I per part d'ib-salut el compte anual del Servei de Salut de les Illes Balears i per part de l'ATIB també el compte anual, i de les entitats empresarials tots els comptes de les entitats públiques, empresarials, societats mercantils públiques, els comptes de les fundacions i els comptes dels consorcis de la comunitat autònoma.

Faré l'exposició i explicaré els resultats, els nombres de cada una de les seccions -perdó-, de cada un dels àmbits, primer parlaré d'administració general o del compte general d'administració general, llavors parlarem un poquet d'ib-salut i finalment de l'ATIB, breument, perquè és la part més petita, diríem, d'aquests tres àmbits, i finalment comentarem un poc o us comentaré un poc el dèficit o el superàvit cec de la comunitat autònoma una vegada fets els ajusts de comptabilitat nacional.

Pel que es refereix al compte general de l'administració general de la comunitat autònoma, el resultat pressupostari de l'exercici 2022 va ser de menys, -el resultat pressupostari-, de

menys 185 milions d'euros. El resultat pressupostari no-financer, per tant sense incloure el capítol 8 i el capítol 9, va ser positiu, 200 milions d'euros -el resultat pressupostari no-financer.

A dia 31 de desembre del 2022, això sí, l'import que figurava comptabilitzat, a administració general, al compte 413, creditors per a operacions pendents d'aplicar al pressupost, pujava 55,2 milions d'euros. Què és això del compte 413? Vendria a ser el que col·loquialment se'n diuen factures dins els calaixos, és a dir, factures, despeses que queden pendents d'imputar a pressupost a dia 31 de desembre en aquest cas del 2022. L'evolució que ha tengut el compte 413 de l'administració general ha estat canviant, però sol voltar entre 50 i 60 milions d'euros, per tant, la xifra del 2022 no és una xifra estranya, és una xifra relativament normal. Hi va haver una excepció, que va ser el 2021, on el compte 413 va arribar als 93 milions d'euros.

En tot cas, queda pendent d'imputar al pressupost del 2022 en aquest cas, i el que s'ha fet, evidentment, és imputar-ho al pressupost 2023 i pagar-ho amb pressupost 2023, com no pot ser d'altra forma, perquè si no s'imputa a pressupost no es poden pagar les factures corresponents de la comunitat autònoma. Això, a efectes d'administració general, no és un problema, és una cosa relativament normal, però ja veuran vostès que en el cas de l'ib-salut sí que és una qüestió transcendent que ens ha de preocupar a tots.

Pel que fa a l'endeutament viu, tal com figura al compte general, l'endeutament viu, per tant, el pendent d'amortitzar a dia 31 de desembre del 2022, puja a 8.450,8 milions d'euros. I el risc efectiu d'avals concedits per la comunitat autònoma puja a 96,3 milions d'euros. El 2022, la xifra de deute viu va baixar. De fet, el 2021, al tancament, el deute viu assolía els 8.526,8 milions, i el 2022, al tancament, 8.450, perquè, és clar, efectivament, es va reduir el deute viu de la comunitat autònoma.

Les operacions de tresoreria, és a dir, les pòlisses de crèdit, perquè ens entenguem, de la comunitat autònoma, que, en principi en disposes durant l'exercici i queden amortitzades al final de l'exercici, efectivament, en el cas del 2022 van quedar amortitzades al final de l'exercici. Dic això perquè va haver-hi exercicis on no va ser així, per exemple, el 2016 i anteriors -tenc dades aquí des del 2010- on podien quedar pòlisses de crèdit obertes de 300 milions d'euros, 350 milions d'euros tranquil·lament, que posaven de manifest les dificultats en matèria de tresoreria que tenia la comunitat autònoma en aquells moments, i les no dificultats, la liquiditat que té la comunitat autònoma a dia d'avui, que són unes xifres de liquiditat prou solvents. En conseqüència, les operacions de tresoreria, al tancament, estaven liquidades a 31 de desembre del 2022. I el risc efectiu d'avals, doncs ha anat decreixent de forma gradual i, a més, de forma contundent.

Parlàvem que al 2010 teníem 1.000 milions d'euros en risc d'avals, i al 2022, 96 milions d'euros, i això és una xifra positiva, ha decaït de forma clara i contundent el risc d'avals.

Pel que fa als drets reconeguts a 31 de desembre del 2022, drets reconeguts, per tant, drets, diríem, de percepció, dret

d'ingrés de la comunitat autònoma a 31 de desembre, s'hagin cobrat o no, però drets d'ingrés, dir-los que pujaven a un total de 6.394 milions d'euros, i això suposa el 100,31% de les previsions inicials. O dit d'una altra forma, hi havia unes previsions, i a 31 de desembre es varen acomplir les previsions d'ingressos de la comunitat autònoma.

En alguns capítols es va acomplir més i en alguns altres menys. Per exemple, en el capítol 1, d'imposts directes, es va assolir el 90% dels ingressos prevists inicialment; però, en canvi, en el capítol 2, per exemple, que són impostos indirectes, es va cobrir el 113% dels ingressos, sobretot, i no tenc la dada concreta, però sobretot es va acomplir amb la previsió i fins i tot es va superar del capítol 2, com a conseqüència de la recaptació de l'impost de transmissions patrimonials, que va superar les previsions inicials que s'havien establert. I això és, evidentment, una part positiva.

El capítol 3 són quanties molt..., són taxes, es va superar quasi el doble de les previsions inicials, però les quanties són inferiors.

Ingressos per capítol 4, també es varen superar molt àmpliament, sobretot pels Next Generation, sobretot per la part de Next Generation, de fet, es varen superar un 674%, o sigui que evidentment les previsions inicials eren unes, i amb Next Generation es varen superar àmpliament.

En tot, com els deia abans, la part d'ingressos es va cobrir al cent per cent, en el sentit que la previsió inicial es va complir al peu de la lletra.

Pel que fa a la part de despeses, per tant d'obligacions reconegudes, pagades o no, però obligacions reconegudes, per part de la comunitat autònoma, es va arribar als 6.272,3 milions d'euros. I aquí sí que he de dir -recordin que ens trobam a administració general-, aquí sí que he de dir que el grau d'execució de la part de despeses és molt variable, molt variable. Per exemple, el capítol 1, que és el de personal d'administració general, com sol ser costum, es va complir al cent per cent, les despeses de personal, 100,71% del pressupost. Els crèdits inicials eren 887 milions i vàrem tancar el 2022 amb 893 milions. Es fa fer alguna modificació de crèdit per un poquet més, però vàrem complir.

Del capítol 2, més o menys també, 288 milions de crèdits inicials, 213 d'obligacions reconegudes. Per tant, un 93% més o menys es va complir amb l'execució.

No així en el capítol 3, que es va fer una previsió clarament més optimista quant a previsió del que va ser finalment. Es varen pressupostar -el capítol 3 són despeses financeres-, es varen pressupostar 72,4 milions i se'n varen executar, en forma d'interessos de la comunitat autònoma, 47,3, per tant, un 65%.

En el capítol 4, es va més que superar, 103, quasi 104%, 3.148 milions, 3.271 milions d'obligacions reconegudes, essencialment com a conseqüència de la transferència a ib-salut. Però aquí -i és on em volia detenir-, en el capítol 6, que són inversions reals, la previsió inicial de despesa, crèdit inicial, era de 286 milions, i les obligacions reconegudes 105 milions. Per tant, parlam d'un grau d'execució del 36,87%.

Això, què ens indica aquesta dada? I ara intentaré explicar-la un poquet més.

Aquesta dada ens indica -i no és una excepció, el 2022 és una excepció- que hi ha un altíssim grau de pressupostació d'inversions que no s'executen, les pintam al pressupost; ve el conseller aquí, us explica a tots els diputats, farem això, farem allò..., però la realitat és que no ho fem, perquè l'execució final no arriba ni tan sols al 40% del que estava previst inicialment. I això és un problema del qual crec que alguna vegada me n'han sentit parlar i que aquest govern voldria intentar que això no succeís, perquè de res no serveix pintar en el pressupost el que llavors no s'executa i, en conseqüència, no beneficis en res els ciutadans de les Illes Balears, és el que se'n diria col·loquialment "vendre la moto": pressupostes, quedes molt bé -farem, farem, farem-, però a l'hora de la veritat, el "farem" queda en "res".

En canvi, el capítol 7 sí, el capítol 7 -que és transferències de capital-, 118% d'execució. Però és enganyós, també. Saben vostès -ho hauran vist en el pressupost d'enguany, per exemple-, el pressupost d'enguany dir que és enganyós..., capítol 7, el capítol 7 de transferències de capital, saben vostès que a les conselleries es pressuposta el capítol 7 de transferència cap al sector públic instrumental de la comunitat autònoma, la transferència; la transferència es fa cap a les empreses públiques, però després no s'executa la inversió de les empreses públiques. De fet, saben vostès que el gran component inversor de la comunitat autònoma no fa..., fixi'ns: 105 milions d'euros d'execució, obligacions reconegudes, de capítol 6, inversions reals i, en canvi, de capítol 7, 540 milions d'euros de transferència cap a -a grans trets-, les empreses públiques, que són les que acaben fent les inversions. També cap a consells insulars, per exemple, però a empreses públiques essencialment.

Llavors, els capítol 8 i 9, bé, són la part d'operacions financeres que, evidentment, sobretot el capítol 9, que és amortitzar el deute, això cent per cent del pressupost, aquí s'executa tot, es fa la previsió i s'executa absolutament tot el crèdit.

Per altra banda. L'evolució dels drets i obligacions no financeres, és a dir, la part de capítol 1 a 7 d'ingressos, i la part de capítol 1 a 7 de despeses. L'evolució, la veritat és que és creixent no, el següent, el següent, fixi'ns, hem passat el 2010 -perquè se'n facin una idea- d'ingressos, d'ingressos no financers, hem passat de 2.829 milions -2.829 milions, el 2010- al 2022, a 5.271 milions -ingressos, drets reconeguts-, 5.271 milions. I a la part d'obligacions reconegudes, hem passat de 3.795 milions el 2010, a 5.071 milions al 2022.

El que abans era dèficit, més despeses que ingressos, per exemple, el 2010 un 134%, és a dir, si s'agafaves els ingressos, ingressos dividit per despeses, 134%; el 2023, afortunadament, 96%, o sigui més ingressos que despeses, superàvit, com dèiem abans a l'inici.

Passem a l'ib-salut, ràpidament. L'ib-salut té pressupost propi, com saben vostès, el resultat pressupostari de l'ib-salut a l'exercici 2022 és positiu, 49 milions d'euros, positiu, a l'exercici 2022.

El resultat pressupostari no financer de l'ib-salut, encara és més gran, positiu i encara més gran: 73,8 milions. I això sí, a 31 de desembre del 2022, el compte 413, creditors per operacions pendents d'aplicar a pressupost assolia un import de 165 milions d'euros. Per tant, el que abans dèiem "factures dins els calaixos", idò sí, l'ib-salut, 165 milions d'euros de factures dins els calaixos. L'evolució ha estat canviant, però s'ha de reconèixer que el 2022 no va ser un bon any quant a factures, quant al compte 413, perquè, per exemple, el 2011 tenia 137 milions, el 2020, 123 milions, el 2019, 148 milions, i algú dirà, home, però hi havia anys que era pitjor, no?, sí, el 2011 eren 327 milions d'euros, el compte 413.

Evidentment, aquesta xifra de 165 milions del 2022 compromet sobre manera el pressupost del 2023, perquè per pagar aquests 165 milions els hem de carregar al pressupost, i per carregar-los al pressupost -a part de fer els expedients corresponents- s'ha de fer amb pressupost del 2023, que ja queda compromès en gener, 165 milions del mes de gener del 2023 ja varen quedar compromesos per al compte 413, i això idò no és positiu, s'ha de dir clarament, no és una variable positiva. El lògic seria..., he dit abans a CAIB uns 50 milions d'euros, bé, idò a ib-salut la xifra és molt més gran.

L'endeutament, pel que es refereix a l'endeutament de l'ib-salut, ascendeix el deute viu -ib-salut- a 31 de desembre del 2022, a 35,6 milions d'euros. Tant l'ib-salut com tots els ens del sector públic instrumental de la comunitat autònoma han davallat el deute durant els darrers anys, qui ha incrementat el deute, si escau, ha estat l'administració general de la comunitat autònoma. I això és una dada positiva, que denota que, a dia d'avui, i això és una qüestió que es va posar en marxa la legislatura 2011-2015, i crec que és molt positiu des d'un punt de vista financer de la comunitat autònoma, que és la concentració de tot el deute de la comunitat autònoma a la Tresoreria de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació, vaja, a la conselleria d'Hisenda; que és, el sector públic instrumental, afortunadament, ja no s'endeuta -ja no s'endeuta-, sinó que amortitza el deute, a través de transferències que fa la pròpia comunitat autònoma. Per tant, tot el deute es concentra a l'administració general, a la tresoreria de la comunitat autònoma.

Per això el deute viu, el 2010, de l'ib-salut era de 58 milions, i ara són 35, ib-salut. Però si miràssim qualsevol empresa del sector públic instrumental de la comunitat autònoma, veuríem que totes davallen el deute, la raó és el refinançament a través de la mateixa administració general.

El compte general de l'Agència Tributària de les Illes Balears, molt ràpidament, el resultat pressupostari, 170.000 euros, res, i el compte 413, són 230.000 euros. Per tant, no és rellevant.

En termes consolidats, per tant -ja per acabar-, en termes consolidats, el saldo pressupostari no financer del conjunt de l'administració general, ib-salut i ATIB, el 2022 ascendeix a, positiu, 265 milions d'euros, això és la part pressupostària -segons dades d'IGAE, de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. Les entitats dependents que consoliden a la comunitat autònoma, també generen un impacte positiu en dèficit, -en superàvit en aquest cas-, però en dèficit,

de 86 milions d'euros. Tot i això, la resta d'ajusts de comptabilitat nacional són negatius el 2022 i ascendeixen a 315 milions d'euros en negatiu. Per tant, la capacitat o necessitat de finançament de la comunitat autònoma el 2022 va ser positiu, per tant, superàvit, de 36 milions d'euros. Bé, aquesta és la dada d'abans, la dada provisional és de 40 milions d'euros. Per tant, parlem d'un superàvit el 2022 de 40 milions d'euros, envoltant els 40 milions d'euros, i això suposa un 0,1%, 0,11% del PIB de la comunitat autònoma.

L'evolució del dèficit de la comunitat autònoma, per tant, la diferència amb ajusts de comptabilitat nacional, la diferència entre ingressos i despeses no financeres, bé, el 2022, com he dit, envoltant els 40 milions d'euros, però és que el 2021 va ser positiu de 338 milions d'euros, el 2021. I el 2020, va ser de 70 milions d'euros, en positiu.

La resta d'exercicis, amb una excepció del 2017, evidentment la comunitat autònoma va tancar en superàvit. I si miram xifres del 2010, la comunitat autònoma tancava amb uns dèficits de 1.000 milions d'euros, 1.065, 1.116 milions d'euros el 2011.

Quina és la raó que explica, per tant, aquest superàvit del 2022? Ja han vist vostès que els ingressos quedaven coberts, al voltant d'un cent per cent, les previsions inicials es cobrien, el que no es cobria era l'execució de les despeses. Per tant, de forma sistemàtica el superàvit s'explica, en els darrers exercicis, com a com a conseqüència, no tant del no compliment dels ingressos, o del sobre compliment dels ingressos, no, sinó de la falta d'execució de les despeses. I això és una qüestió que en termes agregats, del conjunt del pressupost, ens hauria de preocupar.

I ja per acabar, fent aquesta reflexió final, hem tret l'execució del capítol 6, per conselleries a l'exercici 2022, i la veritat és que n'hi ha algunes, doncs, que el percentatge d'execució és molt baix: per exemple, la Conselleria de Presidència i Funció Pública -les diré totes-, la Conselleria de Presidència i Funció Pública, el 2022, va executar un 49% de les inversions; però la de Model Econòmic, Turisme i Treball, va executar un 24% del capítol 6 d'inversions; Educació i Formació Professional, un 46%; Hisenda i Relacions Exteriors, res, són quanties molt petites, un 61%; Medi Ambient i Territori, un 50% -un 50%-, ho dic perquè aquesta és una conselleria eminentment inversora, les xifres, 35 milions d'euros d'inversió directa, no a través d'empreses públiques, inversió directa, 17 milions d'euros executats; Conselleria d'Afers Socials, 40%; Conselleria de Salut i Consum, 11%; Transició Energètica i Sectors Productius, en aquells temps, 36%; Agricultura, Pesca i Alimentació, 43%; Fons Europeus, 41%; i finalment, Mobilitat i Habitatge, bé, aquí va anar un poc millor, 86% d'execució.

En conseqüència, per resumir i ja passar al torn de preguntes, som dels que pens que seria interessant que es fessin més sessions per explicar l'execució pressupostària, ja sé que és d'exercicis tancats, ja sé que a dia d'avui l'exercici del 2022 ens queda molt lluny, però explicar, i avui jo no dispo de la informació, ni tampoc del coneixement, perquè és un exercici evidentment on jo no era conseller, i haurien de ser els anteriors gestors els que ho expliquessin, sobretot perquè ho coneixerien

molt millor; però quines eren les actuacions que estaven previstes i quines eren les actuacions que finalment es varen executar i, per tant, quines actuacions no es varen executar de forma efectiva i, per tant, no varen beneficiar els ciutadans de les Illes Balears.

I finalment, ara sí ja per acabar, fixi'ns vostès que, i s'ha de reconèixer, la situació financera de la comunitat autònoma en els darrers exercicis és bona, s'han tancat exercicis en superàvit pressupostari, o superàvit en termes SEC, que és el que compta finalment, i això permet reduir el deute públic i això és una dada positiva, això és una dada positiva. No és tan positiu el fet que no s'executin certes despeses, sobretot a inversions, però sí que és positiu que s'acabi amb un superàvit que permeti amortitzar el deute.

Dit això, moltes gràcies i disculpin que no els pugui donar més informació, però, bé, les dades, els números sempre són un poc més durs de pair.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, vicepresident. Ara, els he de demanar si suspenem la sessió per un temps màxim de 45 minuts, o continuam? Podem continuar.

Demanaré al conseller si contestarà globalment o individualment?

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Globalment. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, ara és el torn dels grups. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Pou, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, conseller, per ser aquí, i a tot el seu equip. Li agraïm el to de l'exposició, certament es nota que són qüestions que li agraden i li agraeix el to pedagògic, perquè són temes no sempre fàcils.

Entenc que aquesta comissió, d'alguna manera, s'ha retardat en el temps per mor de les eleccions, i, certament, estam ja un poquet allunyats del 2022 i, a més, es produeix el fet singular que, d'alguna manera, doncs, vostè ve a retre comptes d'uns comptes que vostè no ha gestionat, i sincerament, li agraeix el to en què ha explicat als diputats aquesta qüestió. Jo crec que tenim aquí una oportunitat d'alguna manera, vista aquesta singularitat, tal vegada per començar a plantejar en aquesta comissió, no tant com el que de vegades és una distància curta d'alguns comentaris, sinó tal vegada, i jo així ho entenc de les seves paraules, per obrir un debat sobre les qüestions de fons, per veure més enllà dels percentatges, i si es fan enfora o no de

les expectatives de cadascú, sinó més aviat a resoldre problemes, perquè, sigui quin sigui el govern, la gestió dels recursos sigui la més òptima possible. Jo crec que aquesta és una oportunitat important, i li repetesc que li agraesc el to.

En aquest sentit, bé, els comptes del 2022, encara que ja la memòria se'ns vagi, no deixen de ser uns pressuposts d'alguna manera encara condicionats per la COVID, perquè s'ha de recordar que en el primer trimestre del 2022, encara que semblava enfora, encara hi havia restriccions, i també és veritat que, des de la perspectiva dels ingressos, doncs, efectivament, vostè ho ha dit, es va produir un creixement econòmic a les Illes Balears, una recuperació que va superar totes les expectatives previstes per tots. És veritat que hi va haver tot un suport, diguéssim, públic, però en qualsevol cas, és un creixement econòmic que va permetre que en el tercer trimestre del 2022 ja haguéssim recuperat el PIB pre pandèmia. I, per tant, això, com vostè ha manifestat, es va traslladar a uns ingressos que varen tenir un vigor fins i tot superior a la que s'esperava i, per tant, una part d'aquest superàvit, té a veure amb aquesta superació, fins i tot de les perspectives

Jo crec que sí que hauríem d'avançar un poquet, en aquest cas, per començar, per fer els pressuposts, per començar a tenir més cultura, en general, i separar els ingressos transitoris dels ingressos permanents i, en aquest sentit, és ver que el 2022 va tenir uns ingressos, en part, transitoris, perquè hi va haver un creixement més esperat i, de fet, tot això es tradueix ara que tenim un pressupost per al 2024, fruit d'aquest creixement molt elevat, i, per tant, jo crec que aquesta és una qüestió rellevant.

Aquí hi ha tota la discussió, que... quan es parla de liquidació, i crec que aquesta separació dels ingressos transitoris i permanents no és, i vostè ho sap, com a professor d'Economia que és, que no és una qüestió anodina perquè al final a l'hora de liquidar i de fer una projecció cap endavant hauríem de separar els ingressos permanents dels transitoris, i aquest és un debat molt rellevant a l'hora de parlar de reformes fiscals, siguin quines siguin, perquè, més enllà de pujar o davallar impostos, la qüestió, d'una banda, és si els ingressos que tenim fins a quin punt són permanents o no, i la veritat, i sense cap ànim de fer polèmica, però sí que per la meua banda hi ha una certa preocupació perquè, per al 2024 idò tenim una part important dels ingressos que jo els consider transitoris, i és un tema que ens preocupa, i això, evidentment, afecta qüestions que tenen a veure amb decisions fiscals.

Però, com li deia, crec que aquesta comissió ens ha de servir per reflexionar sobre algunes qüestions, una és la dels ingressos, l'altra té a veure amb les despeses. Crec que hi ha algunes reflexions importants de problemes que tenim i que amb alguns dels seus membres de l'equip n'hem parlat llargament, perquè són temes estructurals.

La primera qüestió és la del capítol de personal, li som sincer, i m'ha sorprès que dins l'administració general tenguéssim un nivell d'execució que s'apropà al cent per cent,... estic segur que les dades que ha donat són verídiques, perquè no pot ser d'altra manera, però em sorprèn gratament, però..., em sorprèn molt que tenguem un nivell d'execució del cent per cent, i ho dic perquè un dels problemes d'arrel que tenim és, d'entrada, en aquest moment, la captació de personal,

i aquesta és una qüestió, crec, que hi haurien de treballar tots els partits polítics de la cambra i tots els que tenim ja experiència de govern, doncs tenim un autèntic problema de captació de personal, especialment del personal tècnic que té a veure..., es troba a una part de l'arrel dels problemes de la liquidació o de la capacitat de gestió dels projectes de la inversió.

Creo que és un tema important, perquè segurament aquest personal tècnic, les seves condicions laborals queden molt allunyades del mercat de treball i de vegades, com vostè diu, potser que es pintin els pressuposts, però després tens problemes per trobar personal. Crec que és un tema en què hem de tenir la valentia de reconèixer-ho tots i de cercar entre tots solució. I un exemple d'això és l'IBISEC, per posar un exemple d'una entitat, que jo no he gestionat, perquè no semblava que parl del meu llibre, però hi havia una autèntica fugida d'arquitectes, per tant, més enllà dels desitjos i de les realitats, que eren aquests. I ens preocupa, en aquest sentit, extraordinàriament, el que pugui passar amb el fons MRR d'Energia, i ja li avanço que el Grup Socialista ha presentat alguna esmena en termes de personal respecte d'això, i ho dic en el sentit positiu.

I, d'altra banda, en termes de personal, també crec que tenim un problema de cobertura de places de cap de secció, de cap de servei per un tema d'assumpció d'alguna manera de responsabilitats, però, en qualsevol cas tenim un problema de gestió de recursos humans que s'acaba traduint.

I l'altra qüestió que vostè ha esmentat, i crec que també és un tema de fons, efectivament, és el tema del capítol d'inversions. Dins el capítol d'inversions, capítol 6, vostè sap que hi ha el capítol de projectes immaterials, que tenen a veure també, precisament amb els projectes d'inversió de personal, i una part del problema té a veure amb aquesta qüestió de captació de personal. Jo crec que hauríem de fer una reflexió sobre el disseny de Funció Pública.

I després, una altra qüestió que li voldria plantejar és..., després amb el que té a veure amb les liquidacions, té a veure, i que també és un tema estructural, amb com es pressuposten les inversions. I aquí tenim una distinció entre conselleries grans i conselleries petites, les conselleries que sempre tenen més dificultats per accedir al pressupost, tenen dificultats per fer inversions, i aquí l'ITS, per exemple, i els fons FEDER han tengut un paper fonamental en aquella visió plurianual, que qualche vegada s'ha criticat, però jo crec que hem de fer una reflexió aquí honesta que si volem garantir que hi hagi recursos, sobretot per a aquelles conselleries més petites, amb més dificultat d'accés al pressupost, doncs hem de fer uns escenaris plurianuals. I aquests escenaris plurianuals, el que realment els han garantits són aquests fons ITS que estaven dissenyats, per exemple, amb un format plurianual, que és el que fa que de vegades un pugui veure que el grau d'execució a dia d'avui potser baix, però perquè s'hi han assignat tots els pressuposts.

Evidentment, això és com un... -anava a dir Barça-Madrid-, però siguem més locals, -un Balears-Mallorca-, d'acord?, però és una qüestió de fons que hem de veure i que afecta això i hem de ser honests a l'hora de fer-ho.

I d'altra banda, l'altra qüestió és: si volem abordar el tema de les inversions, segurament el que hem de fer és una passa endavant i acordar, d'alguna manera, arribar a tenir un acord de país, de quines són les infraestructures, perquè si no tenim un problema aquí. Hi ha un debat sobre els centres de formació professional, de què fer i què no fer; o, per exemple, pos l'exemple del tren de Llevant, i mirin que faig la meua intervenció constructiva; ho dic perquè, al final, el que no es debat és si volem tren de Llevant o no, si discutim si tenim *power point* o no, i jo crec que el que hem de fer és cercar aquests punts en comú.

Per tant, crec, i estic d'acord amb vostè, que el tema de la liquidació és un tema important, importantíssim, però crec que amb l'experiència que tenim tots, doncs, tal vegada el que hem de reflexionar i cercar són llocs comuns per cercar solucions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pou. Pel Grup Parlamentari VOX, té la paraula la Sra. de las Heras, per un temps de deu minuts.

LA SRA. DE LAS HERAS I FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sra. Presidente. Nada, yo simplemente hacer dos puntualizaciones..., que 2022 se cerrara con un superávit de 40 millones sería una gran noticia, porque reduce la deuda pública, sin duda, si no fuera por el origen de este motivo que es, como decía, la falta de ejecución de los gastos.

¿Esto qué supone? Pues supone un ahorro, pero también supone que no se hace lo que se tiene que hacer detrás, hay un incumplimiento con unos compromisos asumidos, porque detrás de cada partida presupuestaria tenemos una promesa, tenemos una dotación, tenemos una foto que sale muy bien y queda muy bien en primera página o como titular, y luego tenemos... nada, porque no se ha ejecutado. Entonces, el problema de las inejecuciones es que todos esos titulares, esas promesas, esos compromisos que hay detrás no han servido absolutamente para nada.

Y lo que tenemos que hacer a partir de esto es cogerlo como experiencia pasada, efectivamente darle una connotación positiva, y ponernos a trabajar para no caer en los mismos errores en los que se ha caído.

Y luego, la otra puntualización, en cuanto al ib-salut, la cuenta 413, evidentemente que haya 165 millones de deuda, sumados a los de la administración general, que eran poco más... o unos 50 aproximadamente, y que compromete el presupuesto de 2023, pues, hombre, teniendo en cuenta que justamente Salud y Consumo era uno de los presupuestos que se habían ejecutado en una menor medida -si no me equivoco había dicho un 11%, más o menos-, pues que se ejecute un 11% y que queden casi 200 millones pendientes de abono, pues ahí tenemos un problema. Y, evidentemente, lo que tenemos que hacer es coger todos estos fallos para darle una vuelta positiva a una experiencia y mirar hacia adelante, como decía el portavoz del Partido Socialista, y mirarlo con una perspectiva positiva y que no vuelva a suceder. Nada más, muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. de las Heras. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Apesteguia, per un temps de deu minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Benvingut una altra vegada Sr. Vicepresident i la resta del seu equip a aquesta comissió. Jo coincidesc en una cosa amb vostè, salvant les distàncies i *mutatis mutandis*, que han de mutar moltes coses perquè la comparació pugui ser efectiva, jo fa cinc anys que som regidor d'Hisenda i fa molts d'anys que predic que allò que hauria de tenir més relleu polític informatiu no és l'aprovació dels pressuposts, sinó els comptes generals a finals d'any, perquè és vertaderament allà on passam del desig o de la planificació a la política real que han dut a terme les administracions, i moltes vegades hem de coincidir que els comptes generals de les diferents administracions passen sense massa pena ni glòria davant l'opinió pública, quan haurien de ser el que vertaderament centràs la nostra rendició de comptes davant la ciutadania.

Dit això, i passant a la seva explicació, que li agraeix, perquè la veritat és que és un text prou difícil d'entomar, i vostè ha fet una explicació molt pedagògica, pel que fa als ingressos, que ens trobam en una situació vertaderament positiva, jo crec que hem d'avaluar i hem entendre, a més, quina és la realitat del 2022; és a dir, ens trobam dos anys després de l'esclat de la pandèmia, encara amb les darreres cuades del que va suposar la COVID-19, en una economia que hagués pogut sortir destruïda d'una crisi com aquella. I que, per tant, això precisament significa i demostra el vigor del nostre sector econòmic, i ho diu un grup que, precisament, hagués volgut aprofitar la sortida de la crisi per replantejar certs aspectes del nostre model econòmic, i que creiem que no es va aprofitar prou. Però innegablement, demostram una fortalesa, com a país, des del punt de vista d'estructura econòmica, prou destacable, i que crec que s'ha de destacar que ens haguéssim pogut trobar en una situació molt dantesca el 2022, pràcticament a la sortida d'aquella crisi, atesa l'afectació que va tenir, especialment en el sector turístic.

Respecte dels ingressos, sí que coincidesc amb el Sr. Pou en una qüestió, que és que ens preocupa, i crec que segurament és una qüestió compartida, la dependència que tenim pel que fa a ingressos extraordinaris, que podríem qualificar d'extraordinàries, de tots aquells que en bona part constitueixen el capítol 4, sobretot lligats a la nostra capacitat inversora; és a dir que si algun dia, esdevenir, que un agent extern decidís que no hem de rebre bona part d'aquests fons que rebem a través d'aquest capítol, ens podríem trobar en una situació vertaderament complicada a l'hora de mantenir la capacitat inversora mínima que ha de tenir un govern. I, per tant, això és una qüestió que no és imputable ni a l'anterior, ni molt manco a vostè, perquè sobre els comptes del 2022, de fet, res no li és imputable, però que segurament ara estam en una situació similar i que és preocupant a nivell estructural.

Pel que fa a les despeses, jo crec que la Sra. de las Heras ha confós l'ib-salut amb la Conselleria de Salut, quan ha fet la seva la valoració final, però sí que, partint de la filosofia..., i jo li he

fet moltes vegades aquesta reflexió, que és que vostè posa molt l'accent sobre la baixa execució pressupostària, sobretot en matèria d'inversió, que compartim, li he de dir, nosaltres formàvem part de l'equip de govern, que ara mateix avaluem a través d'aquests comptes generals, i jo, malauradament, i li he de dir que, malauradament, crec que vostès no tendran gaire més èxit, almanco mentre no canviem estructuralment la forma de realitzar les inversions, d'executar els pressuposts per la part d'inversió que tenim a les administracions públiques. I li som molt honest, és a dir, no pos en qüestió la capacitat dels actuals governants, no tenc cap raó per fer-ho, vull dir, més enllà de la coincidència o discrepància ideològica, no crec que siguin ni millors ni pitjors governants que els anteriors, però ni millors ni pitjors, per tant, no crec que tinguem una baixa execució pressupostària perquè els anteriors dirigents del govern fossin maldestres, fossin ganduls o tenguessin una especial aversió a dur a terme les inversions que tenien planificades, sinó perquè crec que tenim un sistema en què és difícil executar els pressuposts públics, i crec que és un debat que hem de fer.

I jo li he dit moltes vegades, precisament, lligat a tots aquests fons, que jo deia extraordinàries, o que poden ser temporals o que poden ser no estructurals, que pot perillar, precisament, que haguem de retornar part d'aquests fons, per no haver-los executat, que si vostè du en aquesta cambra mesures extraordinàries per augmentar la capacitat executora d'aquest govern, tindrà el suport de MÉS per Mallorca, perquè crec que fan falta mans, el Sr. Pou crec que feia referència a l'IBISEC, podríem parlar d'altres instituts, que hi podem posar més pressuposts, però si no hi ha més mans no executarem més, ni si el responsable polític és del PP, si és del PSOE, si és de MÉS, o si és del Partit Comunista, és igual, no executarem més, perquè fan falta mans.

I, sobretot, el que fa falta, per ventura, amb aquests números que tenim i amb el risc dels terminis a l'hora d'executar segons quins fons, és fer legislacions extraordinàries que ens facilitin aquesta execució. I jo el convid a plantejar això, perquè parlen vostès, i des del nostre grup parlamentari hi estam d'acord, de la modernització i l'agilitació administrativa de cara al ciutadà, i hi estam d'acord, però és que l'administració també ha d'agilitar-se de cara a ella mateixa; si creiem en l'administració, eh!, si creiem que l'administració no ho ha de fer, tiram milles i liberalitzam o concessionam i ja veurem què fem, però, crec que, almanco pel que he vist als pressuposts que ens han presentat per al 2024, no és l'esperit, i per tant, com que vostès segueixen tenint els mateixos desideratums que teníem en anteriors pressuposts, crec que cal entomar aquest debat, més enllà de dir que és un problema i seguir mantenint la mateixa estructura que teníem fins ara.

Perquè crec que no és una qüestió de vendre la moto, sincerament li dic, crec que és una qüestió que tenim un problema, que l'administració no s'ho posa fàcil a ella mateixa a l'hora d'executar els doblers públics. La qual cosa jo he de dir que consider que és un fracàs de la mateixa administració; és a dir, consider que una execució pressupostària per sobre del 90% és una execució pressupostària correcta, perquè sempre hi pot haver temps, o qualsevol altra circumstància que impedeixi l'execució del cent per cent. Quan ens trobam amb execucions pressupostàries de l'11% és que hi ha un problema, un

problema estructural, que jo, en qualsevol cas, no imput al responsable polític de torn.

Pel que fa a l'evolució general, a la que vostè ha fet referència, crec que també a nivell de gestió pública, més enllà que hi pot haver i entenc que el superàvit pugui anar imputat a la baixa execució, sobretot per la banda d'inversions, això ho puc entendre, però, en qualsevol cas, davant d'un dèficit de 1.000 milions d'euros, un superàvit de 40 milions d'euros, per molt que sigui per una baixa execució dels pressuposts, estam molt lluny, estam en una evolució molt positiva dels comptes públics, que crec que també s'ha de reconèixer a les persones que han gestionat fins ara en aquesta matèria, que, a més, és prou ingrata, que és la de ser responsable d'Hisenda i Pressuposts d'un govern, perquè quasi mai te toca ser la cara amable d'un govern, sinó aquell que diu els límits que tenen els diferents gestors a l'hora de dur a terme les seves polítiques.

Per tant, jo bàsicament si li hagués de fer una pregunta, és quins elements extraordinaris per augmentar l'execució, o diferencials, per no dir extraordinaris, quins elements diferencials pretén dur el seu govern a l'hora de millorar la qüestió de l'execució, sobretot en matèria d'inversió?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Apesteguia, s'ha ajustat exactament al temps. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Gomila, per un temps de deu minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, vull agrair al Sr. Costa i al seu equip l'explicació que avui ens ha donat respecte d'aquestes finances del Compte General de Balears del 2022, que sabem que és obligatori d'alguna manera informar per poder fer un seguiment de l'estat econòmic de la comunitat autònoma, que, pel que diu, d'alguna manera és positiu i que hi ha un romanent de tresoreria, que també és bona notícia.

Supòs que, com deia el Sr. Apesteguia, puc estar un poc influenciada també amb la feina que hem fet als ajuntaments i d'alguna manera cada final d'any ens trobam amb el compte general, i més o manco crec que tots tenim els mateixos problemes; vull dir, a qualsevol ajuntament, a qualsevol consell o a qualsevol parlament, o govern, en aquest cas, els problemes sempre són els mateixos: per una banda, uns ingressos que moltes vegades són conjunturals, la qual cosa és perillosa sobre uns pressuposts, perquè l'important seria que els ingressos poguessin ser estructurals i d'aquesta manera no dependre de si hi ha una temporada bona o una temporada dolenta, i d'aquesta manera tenir consolidats aquests ingressos. Sabem que açò no és fàcil.

Per tant, és clar, en aquest cas hi ha hagut millors expectatives del que s'havia pressupostat, però ha estat ben clar per un tema totalment conjuntural, que ha estat que hi ha hagut una bona situació econòmica, però si aquesta a qualche moment defalleix, llavors aquests ingressos en els quals tens unes expectatives que moltes vegades es fa en base a anys

anteriors, d'alguna manera fan trontollar el pressupost i, per descomptat, els comptes. Però, bono, sabem que és difícil poder fer un pressupost només amb els ingressos conjunturals, perquè, sense cap dubte, hem de tenir en compte el que passa a cada situació. Però, bono, açò és un poc perillós, sustentar de vegades pressuposts amb ingressos estructurals, perquè després, si no s'acompleix el que prevèiem, és difícil.

M'ha sorprès també el que ha dit del capítol 1, que realment s'hagi executat quasi tot, perquè de qualsevol..., bé, moltes..., per exemple, la Sindicatura de Comptes, quan va venir, va dir que els faltava personal, a l'IBISEC falta personal, per tant, pertot tothom pateix de manca de personal i sembla que haver-ho executat és com a sorprenent, però, bono, aquelles coses que també passen en el capítol 1, que tot està entrellaçat uns amb els altres i que d'alguna manera també passa.

Quant a l'estat d'execució de les inversions, jo compartesc amb el Sr. Apesteguia el tema de la dificultat per executar inversions, perquè manca molt de personal tècnic, açò ho sabem, a les administracions, i també quan has d'encomanar algun projecte, perquè sabem que aquests projectes quan entren també han de tenir informes interns, per tant, no n'hi ha prou que ens els facin externament, perquè a dins també necessitam mans; perquè contractar una obra és un poema, sobretot quan són grosses, si són obres petites o serveis petits és relativament fàcil, però quan un ha de contractar una obra de 3 milions d'euros, hi ha molt poca gent que vulgui venir a fer-la, i més moltes vegades fer-la amb les administracions, que, és clar, és difícil.

Per tant, imputar la manca d'execució d'inversions a un equip de govern concret, evidentment els toca perquè gestionaven aquell any, però, bono, jo opin un poc com el Sr. Apesteguia, tal vegada per experiència també, amb el fet que estaria encantada que vostès poguessin fer moltes inversions, però crec que es trobaran els mateixos problemes de manca de personal tècnic dins l'administració, de manca de personal tècnic extern, de problemes amb la contractació, d'aquells que no fas un contracte i després et queda desert i l'has de tornar començar i no acabes mai, i açò crec que és un dels problemes que tenim les administracions a l'hora d'executar inversions.

També passa que hi ha inversions que el Govern compromet que no depenen del Govern, sinó que depenen d'altres administracions, que igual comprometen, ara per dir alguna cosa, per poder fer un centre de..., un geriàtric, per exemple, i resulta que l'ha d'executar un ajuntament; és clar, si aquell ajuntament no l'executa, llavors, és clar, tenim aquest ball de doblers que no es passen perquè encara l'administració corresponent no ho ha fet. I, per tant, és clar, tot el tema d'inversions és un tema tan, tan complex, i és un engranatge tan complex que, la veritat, és que moltes vegades es fa difícil l'execució.

Per altra banda, moltes de les inversions que es fan no duren un any, tots ho sabem que, és clar, que el que caldria seria fer-ho plurianualment perquè sabem que l'execució de projectes d'aquesta envergadura en un any no fas pràcticament res, sobretot per tota la burocràcia que tenim a l'administració. D'aquí que no has començat redactant un projecte i has acabat posant la darrera pedra, i després has recepcionat l'obra, et

poden passar anys infinits i, és clar, quan tu mires el pressupost és quan dius: ostres!, no ho he executat.

Però, bono, hi ha una part que no compartesc gaire amb vostès a nivell de pressuposts, que és el fet que hi hagi d'haver projectes redactats, i li diré per què no. Perquè si no comences a posar intencions, no arriben mai; i llavors, de vegades començar a posar aquestes intencions, encara que sigui amb quanties..., no vull dir que s'hagi de posar tota l'obra, comences a tenir una intenció i si tens una intenció és quan moltes vegades comences a fer feina, perquè hi ha coses que són obligatòries, que ho has de fer sí o sí, però d'altres que igual són idees o necessitats o d'alguna manera projectes que vols per a les Illes Balears, que si no comences a posar el primer granet perquè comenci a brotar, és difícil. Per tant, anar fent passetes en coses que ja saps que aquell any no ho faràs, però que serà el granet d'arena que ajudarà a impulsar-ho. Per tant, crec que paga la pena també fer-ho.

Per altra banda, també amb el tema de les inversions passa que moltes vegades aquestes inversions depenen de finançaments que vénen externs a la pròpia comunitat autònoma i que normalment aquests finançaments sempre vénen, moltes vegades, finalistes. I ara, avui per avui, que es fa molta feina en tot el tema mediambiental, en tot el tema de mobilitat i d'altres, moltes vegades també vénen partides per a temes concrets que només poden anar a inversions finalistes concretes. I de vegades te trobes que hi ha serveis o seccions que pràcticament no poden desenvolupar inversions, tot i la necessitat de desenvolupar-les, i altres departaments que, com que tenen tants de doblers que a l'hora de desenvolupar-los es fa molt difícil, perquè, és clar, si tens tanta quantitat de doblers a invertir, per exemple, a medi ambient, que és un de..., o a temes d'aigua, per exemple, tema de sostenibilitat, és clar, arriben tantes, tantes inversions que la capacitat de poder-hi fer front és molt difícil, però a la vegada l'administració no vol perdre aquells ingressos, i d'alguna manera es produeix com a una contradicció entre el que voldríem i moltes vegades el que necessitam.

Per tant, com a MÉS per Menorca crec que els comptes del 2022 es poden donar com a comptes positius. Vull desitjar que les coses que creguem que es poden millorar es puguin millorar en aquests anys consecutius. I, bé, com deia, el Sr. Pou, tal vegada sí que és un bon espai per treballar entre tots a veure de quines maneres és possible millorar aquests comptes generals els quals, segurament, al llarg dels anys són progressius perquè la capacitat de gestió que es té moltes vegades és limitada en segons quins aspectes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cardona, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. CARDONA I RIBAS:

Gràcies, presidenta, bona tarda. Gràcies, conseller, per comparèixer avui a petició pròpia per explicar el Compte

general del 2022, i benvingut tot l'equip que avui l'acompanya. Gràcies per venir a presentar el Compte general del 2022, ja que l'equip de govern anterior no va demanar comparèixer per explicar ni aquest compte ni el del 2021.

Com vostè ha dit, d'acord amb la Llei de finances del 2014, és obligatori comparèixer per presentar el compte de la comunitat autònoma. Sr. Costa, la Sra. Sánchez va comparèixer el 29 de març del 2022 i va demanar disculpes per no haver presentat els Comptes Generals del 2019 i 2020, perquè va donar prioritat a poder desenvolupar els pressuposts de l'any següent, la qual cosa entenem totalment per mor de la situació de pandèmia que havíem viscut.

Per què pensa vostè que des del 29 de març de 2022 no va demanar comparèixer per explicar el Compte General del 2021 i aquest del 2022? Vull pensar que no va ser pel baix percentatge d'execució que veiem després d'analitzar aquest compte.

Durant els exercicis 2012 i 2013 es varen executar unes reformes estructurals, que vostè recordarà que eren absolutament essencials per sortir de la terrible crisi econòmica que es va iniciar el 2008 i que varen permetre, posteriorment, un increment de l'activitat econòmica. La qüestió és que, com sempre que governa l'esquerra i per mor de les seves polítiques, malgrat que el 2019 varen ingressar 300 milions d'euros més cada any, de mitjana, es varen dedicar a gastar tot el que havien recaptat, en lloc de destinar-ho a baixar impostos, que és el que nosaltres sempre hem defensat.

Tot això va fer que la comunitat autònoma hagués d'afrontar aquesta sortida de la crisi de la pandèmia amb uns marges pressupostaris molt més complicats dels que haurien estat si no s'hagués gastat com es va gastar.

Vostè, Sr. Costa, ja a la comissió de març del 2022, va advertir en el seu moment la Sra. Sánchez que anassin en compte perquè, en observar els mercats que teníem al voltant, es provocaria una pujada dels tipus d'interès i, a més, pujaria la inflació, quelcom que s'observava que passava als països que ens envolten, però no li va fer cas.

Està clar que ells tenen la política que prefereixen gastar, i nosaltres tenim la política que preferim que els sous siguin a les butxaques dels ciutadans.

Veiem, a més, en analitzar els comptes, que en el capítol de despeses observem una baixa execució, com vostè ha dit, del capítol 6, d'inversions reals, en només un 36,87% sobre els crèdits inicials i un 47,71 sobre els crèdits definitius. En el capítol 7, de transferències de capital, en només un 71,77% sobre el pressupost definitiu. Veiem també que hi ha un empitjorament del romanent de tresoreria en 223 milions d'euros respecte de l'any anterior, i així tot.

El que està clar és que crec que tots els partits polítics ens hem de deure als nostres ciutadans, i crec que el que hem de fer és gestionar els pressuposts de la forma més eficaç per millorar-los la vida. No hem de fer, com vostè ha dit o com han comentat, powers points, del que hem de ser capaços és de fer

feina per poder desenvolupar aquests pressuposts amb el percentatge més ampli possible.

Per això, Sr. Costa, després de l'explicació que ha fet vostè, m'agradaria que em fes una valoració de com veu vostè aquest Compte General del 2022.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cardona. Per a la rèplica, té la paraula el Sr. Vicepresident, sense temps, amb temps il·limitat.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, vull agrair, sincerament, el to constructiu d'aquest debat, la veritat és que són matèries que de vegades no tenen tant d'impacte davant l'opinió pública, però crec que són matèries molt més importants del que sembla, perquè, ja dic, es parla molt del pressupost, en l'elaboració, etc., però el que realment impacta sobre el benestar dels ciutadans és l'execució efectiva del pressupost, les polítiques que s'acaben executant derivades del pressupost. En conseqüència reiter que és molt positiu aquest esperit de debat que tenim avui.

En relació..., i he de reconèixer que en molts d'aspectes estic d'acord amb la immensitat dels aspectes que s'han posat damunt la taula, hi estic d'acord.

En primer lloc, efectivament, el Sr. Pou parla d'ingressos transitoris i ingressos permanents. Això és un debat de percentatge que és molt important i, efectivament, hi ha ingressos que tenen un component transitori, l'impost de transmissions patrimonials és claríssimament un impost que té un component de transitorietat. I no és que ho digui jo, l'any passat ja ho deia i l'anterior ja ho deia, i he de reconèixer que en certa mesura s'ha confirmat la transitorietat de l'impost de transmissions patrimonials. De fet, el 2022 va ser un any absolutament extraordinari, ho reflecteixen les xifres que hem dit, quant a recaptació derivada de l'impost de transmissions patrimonials, que ve explicada per una raó relativament senzilla, que és el volum de transaccions immobiliàries que hi ha a la comunitat autònoma, que hi va haver el 2022, i s'ha de reconèixer, una part significativa de compres de no-residents, que varen fer adquisicions d'un volum molt important, i els ingressos de la comunitat autònoma pràctica... estam... vam estar prop dels 900 milions, eh?, 900 milions d'euros de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. En conseqüència, això eren xifres que estaven substancialment per sobre de la xifra de la bombolla immobiliària del 2009.

En conseqüència, efectivament, s'ha de reconèixer que hi ha ingressos que sí que són volàtils i el 2023, de fet, hi ha hagut una caiguda, ho he dit públicament, de 130 milions d'euros, 130 milions d'euros de menor recaptació de l'impost de transmissions patrimonials. Preveiem, això sí, que de cara al 2024 hi hagi una certa estabilitat, però la previsió de tancament

del 2023 és aqueixa, una caiguda de l'ordre de 130 milions d'euros menys.

Hi ha altres ingressos que no presenten, evidentment, la mateixa volatilitat que transmissions patrimonials, però que també són elàstics, -successions i donacions, no-, IRPF i IVA -IRPF i IVA. Però també he de dir una cosa, a mi no em sembla malament que hi hagi impostos que tinguin una certa volatilitat, una certa, diríem, inestabilitat, en funció del cicle econòmic; allà on no hi ha d'haver-hi inestabilitat és a les hisendes locals, claríssimament. Vull dir, les hisendes locals sí que han de tenir uns pressuposts més estables, uns ingressos més estables i de facto els tenen, perquè l'IBI és l'impost estable per excel·lència, i en èpoques de creixement econòmic no puja, però en èpoques de caiguda tampoc no baixa, la recaptació de l'IBI és francament estable i això és positiu. Però les administracions autonòmiques i el Govern central és normal que tinguin impostos que tinguin una certa volatilitat, una certa inestabilitat i vagin en funció del cicle econòmic.

Jo crec que, bé, ho he dit també més d'una vegada, en la mesura que els ingressos tributaris depenen de l'evolució del cicle i, per tant, del creixement econòmic, jo crec que hi ha un incentiu claríssim, que les polítiques econòmiques d'una administració pública, en aquest cas autonòmica, vagin encaminades a potenciar el creixement econòmic. Hi ha un incentiu claríssim, i això és positiu, que hi hagi aquest incentiu, forma part de la idea de fomentar la política econòmica.

En segon lloc, el capítol de personal. Jo crec que aquí hi ha una certa confusió, és absolutament normal que s'executi tot el capítol de personal, perquè el capítol 1, de personal, que s'executa és les places dotades, les places dotades pressupostàriament, no les places no dotades. Les places no dotades efectivament no apareixen, però...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., vull dir, és veritat, i té raó el Sr. Pou, li don la raó, eh?, és veritat que hi ha..., jo crec que ell mateix ho havia sofert, no?, com a director general, és cert que hi ha certes places, però no són moltes, eh?, certes places que estan dotades, es treuen, són vacants, s'intenten cobrir i no hi ha forma de cobrir-les. Però he de reconèixer que la major part de les places que estan dotades estan cobertes. En conseqüència, d'aquí que l'execució sigui pròxima a..., clarament superior al 90% sempre, sempre.

Ara bé, he de reconèixer -i ho dic així de clar- que efectivament hi ha certs àmbits, certs grups de places, en què les dificultats són tremendes, places més tècniques, enginyeria, arquitectes..., en fi, trobam serioses dificultats també per cobrir-les. Els posaré un exemple que és clar, en aquest sentit, i es refereix justament a l'IBISEC, que se n'ha fet referència: a l'IBISEC saben vostès que fa poc es va anunciar, i és així, que es crearien 9 places més... places tècniques per intentar redactar i executar els projectes, arquitectes, delineants, això, enginyers tècnics...; hi ha serioses dificultats perquè treuen les places i no hi ha manera de cobrir-les perquè no hi ha ni borsí ni res. En conseqüència, és una qüestió que ens hem de plantejar seriosament. I d'informàtics igual, d'informàtics també hi ha unes serioses dificultats per cobrir les places.

En aquest sentit, també m'agradaria fer referència a un aspecte que podria ser que tengués un cert component teòric, se n'ha parlat molt i, efectivament, a l'hora de la veritat és molt complex de dur a terme, que és..., però, bé, ja avanç que la voluntat política de fer-ho és clara en aquest sentit, que és el tema de guanyar eficiència a l'administració pública, guanyar eficiència. I en aquest sentit, se n'ha parlat molt, jo crec que moltes vegades ho hem dut en els programes electorals, segurament també molts de vostès, la part de simplificació administrativa, la part de burocràcia, etc., potser -puc dir-ho-, potser, ideològicament, doncs els partits més d'esquerres tendeixen més a ser un poc més buròcrates, i els partits de centre dreta tendim a intentar ser un poc més flexibles en els procediments. I us puc anticipar, perquè ho hem dit moltes vegades públicament, que la voluntat d'avançar en la simplificació administrativa -i ara m'explicaré- és inequívoca d'aquest Govern, sobre tres potes, ja hi fem feina: aviat hi haurà constituïda una comissió que afectarà totes les conselleries del Govern, fonamentalment les secretaries generals de cadascun dels governs, alguns directors generals clau, -simplificació administrativa, harmonització en el cas de..., i coordinació del Govern i totes les secretaries generals-, per constituir una comissió per fer tres tasques essencials: la primera és agafar tota la normativa i, amb esperit de simplificar, començar a reduir normativa que, entre cometes, constitueix un tel d'aranya en el qual estam agafats, normativa.

Segon, s'ha d'intentar simplificar procediments - procediments-, o sigui, procediments que fa la mateixa administració pública i que s'ha de fer una tasca molt laboriosa de cada procediment veure els tràmits que comporta i saber si hi ha algun dels tràmits que es poden eliminar, perquè no tenen..., són dels típics tràmits aquells que responen a la pregunta de "vostè per què fa aquest tràmit? Perquè l'hem fet sempre així." Bé, si aquesta és la resposta, s'haurà d'intentar analitzar si efectivament aquest tràmit és o no necessari i, si no ho és, eliminar-lo immediatament.

I l'altra qüestió, la tercera pota, és la digitalització de l'administració pública. El nivell d'endarreriment de la part digital de l'administració pública autonòmica és alarmant, ho he de dir així de clar. Hi ha municipis a les Illes Balears que tenen una part de digitalització molt més potent que la mateixa comunitat autònoma, i això és realment decebedor que es produeixi, duim anys d'endarreriment respecte d'altres administracions públiques autonòmiques. I això és una realitat que hem de reconèixer i que sense cap dubte hem d'avançar i intentar millorar.

Però la part..., jo crec que aquesta part de simplificació, desburocratització de l'administració pública permetria guanyar -i molt!- en termes d'eficiència. Ho deia el Sr. Apesteguia, la part de normativa, d'agilitat a la part normativa, hi serà, dins els decrets lleis o els projectes de llei de simplificació que es volen dur a terme, hi serà. I esper que, si hi és, puguem assegurar-nos i puguem pactar qüestions tan transcendents com crec que és aquesta, amb la qual jo crec que podem estar-hi molt d'acord, podem, n'estic convençut, que aquí ens entendrem perfectament.

Per altra banda, en gestió d'inversions, se m'ha plantejat, però què volen fer vostès per intentar millorar-ho? Hi ha

algunes qüestions que poden ser més rellevants o menys, però algunes actuacions hem començat a fer en aquest sentit. Primera, referint-nos a l'exemple de l'ITS, de la secció 37 dels pressuposts, l'ITS: nosaltres, la veritat, és que no entenem per què es reservava tot el pressupost del projecte a l'exercici inicial, no ho entenem, els ho dic sincerament, no ho entenem; o sigui, per què s'han de pressupostar 13 milions d'euros de la Facultat de Ciències amb ITS, si saps que en aquell exercici -en aquest cas 2023-, com a màxim executaràs 200.000 euros del projecte? Dic 200.000 i podrien ser..., no, no, no sé quin és... Quin sentit té pressupostar això? Ho dic sobretot perquè si tu pressupostes 13 milions, però saps que no els executaràs, és evident que hi ha un cost d'oportunitat aquí, perquè hi ha altres projectes que potser s'haurien pogut iniciar i executar, i no s'ha pogut fer perquè no tenien cobertura pressupostària, m'explic?

En conseqüència, una de les primeres mesures que hem pres -aquesta l'hem presa ja- és que les convocatòries de projectes ITS ja no seran anuals, seran plurianuals, i l'impacte pressupostari no serà anual, farem la previsió amb una cobertura plurianual, dins el mateix fons ITS per donar..., - escolti, una inversió, la de 13 milions d'euros de la Facultat de Ciències de la UIB-, què es gastaran? 500.000 euros primer per al projecte, llavors 2 milions d'euros, llavors 6..., idò, per què a cada exercici no pressupostam l'import que toca, d'acord amb l'execució plurianual de la inversió? Bé, això és una de les coses que farem ja. I això ens permetrà, per exemple, incloure molts més projectes a finançar dins l'ITS, molts més projectes, perquè no hi haurà el cost aquest d'oportunitat que els coment, és un canvi de filosofia a l'hora d'executar les inversions.

Una altra cosa que també fem, una bona idea aquí del director general de pressuposts, i vull dir-ho, que és: escolti, i per què no finançam els projectes amb l'ITS, directament? Una administració local no té finançament, no té recursos per pagar-se ni tan sols el projecte, idò finançarem el projecte amb l'ITS. Si la idea està dins el marc de l'ITS, per exemple, una inversió en aigua, no?, per què no li finançam el projecte directament? Què val el projecte, 500.000, 200.000, 50.000? Aquí hi ha el finançament per poder..., si fa falta externalitzar o pagar amb recursos propis el projecte en si.

Per altra banda, altres qüestions que ens plantejam, això només ho deixaré damunt la taula, però són altres qüestions que també..., en aquest sentit, això ve un poc de la Secretaria General de la Conselleria d'Hisenda, que és la possibilitat de començar a pensar almenys en certs àmbits -els més grans-, en departaments centralitzats de contractació, especialitzats de contractació, a certs àmbits. Té sentit que fem 15 contractes de neteja? Ja sé que van amb un acord marc..., pel que sigui, però, té sentit que fem 15 contractes de neteja? Cada un, tots els organismes autònoms fan els seus contractes, les empreses públiques, tothom fa contrac..., per exemple, no?, o de seguretat, totes les conselleries han de fer el seu contracte de seguretat, licitar-lo, té sentit això? No. Tal vegada pot haver-hi un departament de contractació centralitzada que faci un únic contracte per a tota l'administració autonòmica, per exemple. Són coses que jo crec que facilitarien la possibilitat d'arribar més enllà.

Per altra banda, estic totalment d'acord que els partits polítics d'aquesta cambra hem de pactar un pla plurianual

d'inversions, totalment d'acord. Aniré més lluny: hi ha algú que s'oposi en aquesta cambra -ara que hi som tots- a no fer inversions en cicle de l'aigua? Ah, perdó...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible, algunes rialles i remor de veus)

..., disculpau, Patricia de las Heras no hi és, però, bé, confiam que en això sí que estarem d'acord.

Estam tots d'acord que s'ha d'invertir en cicle de l'aigua? Tots hi estam d'acord, veritat? Sí. Estam d'acord tots que hem d'invertir en infraestructures educatives i infraestructures sanitàries? Sí. Hi ha pressupost per fer infraestructures sanitàries i resulta que no hi ha mans suficients per o no..., -perdonin, perquè això és l'altra qüestió-, hi ha un pla d'inversions definit plurianual? La resposta és no, no hi és.

S'hauria d'intentar fixar i assolir uns objectius perquè, si no hi ha objectius, moltes vegades no hi ha..., bé, ja anam tirant, endavant, i ja veurem. No, això no funciona així, la idea és: enguany farem aquests projectes i aquestes inversions, l'any que ve farem aquests projectes i aquestes inversions, i fer un pla d'inversions a mig i a llarg termini en aquesta comunitat autònoma, que crec que ens fa molta falta. Per això deia abans la necessitat de fer plans estratègics a mig i a llarg termini en àmbits en els quals tots estam d'acord que s'han de fer les inversions, governi qui governi.

Si tots estam d'acord amb fer inversions en cicle de l'aigua, fem fons de finançament específics plurianuals, que sàpigues que hi són sí o sí, i que es puguin executar aquestes inversions. Jo crec que aquí hi guanyaríem, sense cap dubte, i saber què es vol executar anualment, saber-ho, que sigui públic, que ho sàpiguen tots els ciutadans de les Illes Balears, que estigui firmat per tots els partits polítics i cap de nosaltres no pugui retrocedir en el que vares firmar, perquè és una qüestió d'estat.

No podem seguir amb la situació d'inversions en cicle de l'aigua que hi ha en aquesta comunitat autònoma, no ens ho podem permetre, no podem tirar el 70% de l'aigua depurada o no, a la mar, no podem. Amb l'escassetat d'aigua que hi ha, no ens ho podem permetre, i ara la realitat és que només reutilitzam el 30% de l'aigua. I això ens ho hem de fer mirar clarament, clarament!

Per altra banda, els temes de contractació a ib-salut, bé, aquí hi ha l'exconsellera de Salut, però jo vull dir coses també clares: el departament de contractació d'ib-salut no sempre té la capacitat suficient per fer tota la part de contractació, i no és la primera vegada que hi ha pressupost i no es gasta tot el pressupost perquè no hi ha capacitat suficient per fer la contractació.

(Rialles de l'intervinent)

En conseqüència, de vegades la 413, no ve explicada tant per la voluntat que hi sigui, sinó per les dificultats que hi ha, i això jo ho reconec.

M'ha agradat moltíssim l'afirmació que ha fet el Sr. Apesteguia, li ho dic sincerament, perquè ha dit que tenim una

gran fortalesa econòmica, i això és quelcom que compartim al cent per cent. El que no sé si..., bé, ho ha dit també, el Sr. Apesteguia, vostè ha dit: tenim una gran fortalesa econòmica i el turisme té un potencial enorme. Idò sí, aquesta és la realitat.

A la crisi anterior, el turisme ens va treure de la crisi, sense cap dubte ni un. I en aquesta, també, és veritat que a una pandèmia, una economia de serveis com la que tenim nosaltres, vinculada al turisme, passa per profundes dificultats, ho hem patit de forma directa. Però també és veritat que una economia especialitzada en turisme, amb la qual, i vull dir-ho clarament, som els millors del món, jo crec que no és dolent, perquè l'especialització en matèria econòmica moltes vegades fa que siguis més bo en allò que fas. I això jo crec que, sincerament els ho dic, no és dolent, sinó que és molt bo. I de vegades aprofitar tota la part complementària que deriva del turisme, és molt bo.

I la innovació, les noves tecnologies vinculades al turisme, tenen un potencial important de creixement, o així ho crec com a conseller.

A la Sra. Gomila, crec que hi ha alguns plantejaments que eren coincidents, feia referència al tema dels projectes redactats. Miri, al meu equip i a part d'altres equips, ja els tenc martiritzats, he de reconèixer que els tenc martiritzats, perquè em lleva el son tenir pressupost i no tenir projectes, em lleva el son, li ho dic sincerament. Per tant, jo no vaig a cap reunió ni una, Lourdes Cardona ho sap, la diputada del PP, que no digui, escoltin: projectes, projectes i projectes, aquí el que toca és redactar projectes. Tenir les idees sí, però projectes, projectes i projectes. Perquè és molt més fàcil en tenir el projecte fet trobar-hi finançament, que no venir amb una idea i voler finançament, és molt més fàcil. Si vostè té el projecte fet té: em costa tant, el projecte és aquest, està definit, la idea ja està consolidada i, en conseqüència, és només una qüestió de dir, aquí hi ha el finançament, executi'l, liciti i executi. I això crec que és una mentalitat a la qual ens hi hem d'acostumar.

I als municipis que tenguin dificultats per elaborar projectes, se'ls ha d'ajudar des de l'administració autonòmica, i aquesta és la voluntat d'aquest Govern, ajudar en el que es pugui des de l'administració autonòmica perquè aquells municipis més petits també puguin fer les inversions i els projectes que evidentment necessiten.

Finalment, la consellera Sánchez, si no va presentar la liquidació del 2021, bé, don per fet que no va ser per una qüestió de falta de voluntat, sinó, bé, no va lligar presentar-lo i no va acabar presentant el compte general. I el del 2022, he de reconèixer que era molt difícil, perquè es va aprovar pràcticament a l'estiu i, en conseqüència, no era viable.

En qualsevol cas, jo vull tornar destacar la importància de parlar de les liquidacions dels pressuposts, encara que sigui d'un exercici que ja ens sembla molt llunyà, però de parlar de les liquidacions dels pressuposts, en fi, de les coses que es varen fer amb aquells pressuposts, perquè la ciutadania ha arribat un punt que ja no es creu la foto inicial. S'ha presentat tantes vegades la mateixa foto, que els ciutadans ja no s'ho creuen. I els ciutadans de cada vegada més necessiten certes, dels polítics, necessiten que quan se'ls digui que es farà això,

es faci. I que no hi hagi projectes és decebedor, decebedor; que hi hagi projectes que es van..., i n'hi ha, els en podria esmentar, no ho faré, però els en podria esmentar diversos, projectes del 2017, de l'ecotaxa, que ni tan sols s'han començat, i n'hi ha.

És clar, crec que això no és la forma de treballar d'una administració pública i, per tant, hauríem d'intentar canviar-ho.

Si vostès, el Sr. Apesteguia crec que ha arribat a dir que és quasi com a utòpic canviar-ho. Bé, de les utopies o de les..., el que és evident és que si no hi ha voluntat de canviar-ho, no es canviarà, això és segur. Si tenim un esperit conformista, amb tota seguretat no canviarem absolutament res. En conseqüència, apel·lant a qüestions en què, sense cap dubte, ens podem entendre, pactem-les i duquem-les endavant.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, vicepresident. Ara per a la rèplica, donam el torn de paraula als grups. Té la paraula el Sr. Pou, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, vicepresident per la seva explicació. Bé, la primera qüestió que voldria remarcar i que ens preocupa és que, i parlem de la distinció entre els transitoris i permanents, en els pressuposts del 2024 hi ha 540 milions d'euros transitoris, 354 del sistema de finançament i 195 del REACT. Per tant, tenim uns ingressos transitoris molt elevats i, a sobre, s'ha aprovat una davallada d'imposts per valor de 140 milions d'euros. I això és una qüestió que ens preocupa. Evidentment, a partir de davallar els ingressos, arribarem a tenir una liquidació del cent per cent, però hauria de ser les dues coses acompanyades.

I per això, des del Grup Socialista havíem plantejat que en aquest escenari, tenint ingressos transitoris, entenim que fer despeses també transitòries, lligades a l'escut social, era una qüestió important.

No entraré en la qüestió del superàvit latent que té vostè, perquè no ha aflorat tots els doblers del sistema de finançament. Bé, és un tema que no entrarem aquí, en aquests cinc minuts; sí que, amb aquesta discussió de potenciar el creixement econòmic, que a un moment vostè ha demanat, jo sí que li plantejaria que, més que preocupar-se per davallar els impostos, com una manera d'impulsar el creixement econòmic, el que realment farà créixer el potencial de creixement de l'economia balear és invertir en formació professional, en recerca, i això sí que depèn de l'administració, i moltes vegades només de l'administració. Aquí, per tant, cada vegada que davallam els impostos optam per perdre aquesta capacitat de l'impuls transversal del Govern.

Hi ha una qüestió de fons que tal vegada som jo, per les meves dificultats, però no he estat capaç de trobar a internet les dades de la liquidació del 2022, no sé si és que ja estan publicades o no, jo no he estat capaç de trobar-les. A la pàgina

d'internet, les liquidacions acaben el 2021. Però, bono, no sé si és un problema meu o no, perquè he vist aquesta qüestió.

Per altra banda, tot i el to constructiu que crec que s'ha de fer en aquesta comissió, no voldria deixar passar que no es pugui entendre que les dades de liquidació del 2022, doncs, no hi ha hagut una mala gestió, com d'alguna manera per algun grup s'ha traslladat. Crec que és important, sobretot en temes d'inversió, no perdre de vista que en el 2022 no només hi havia la COVID, sinó que hi havia una cosa que era la inflació, i que molts projectes de construcció varen quedar aturats per la inflació de costos. I aleshores jo crec que a l'hora de fer una valoració del 2022, doncs, hem de ser prudents en aquest sentit, perquè jo crec que s'ha fet, amb les dificultats estructurals que tots sabem i que són complexes, tot el que s'ha pogut, són qüestions no menors.

I en aquest sentit, doncs..., bé, sí que la veritat és que no m'ha agradat el to del Partit Popular perquè a una sessió que era de guant blanc ha volgut lliscar algunes qüestions que ja duia escrites d'abans, però bé, ja està.

Quan al que pensa fer, sí que..., li repetesc des d'aquest to constructiu, sí que veiem algunes qüestions que ens preocupen i és que, al final, el conseller d'Educació sí que fa molta referència a les mancances de l'anterior, però vostè mateix ha reconegut que l'IBISEC té problemes estructurals. I jo crec que sí que hauríem de tenir cura d'això perquè, com diu ell, *se verà*, però acabaran tenint també vostès aquests problemes estructurals; de la mateixa manera que no hi ha director de l'Oficina de Projectes Estratègics; és a dir, hi ha diferents qüestions que ens preocupen i que no ens deixen veure clar que hi hagi un canvi rotund respecte d'això.

Ja li repetesc que des del Grup Socialista té la mà estesa per treballar tranquil·lament, sense micròfons ni res, per posar tots els coneixements que tenim tots.

I ja per acabar en termes de l'ITS, doncs... bé, vostè proposa una altra fórmula, jo crec que treballar amb uns plurianuals o uns altres, al final, és un poc irrellevant, el rellevant és acordar les infraestructures. Nosaltres tenim algun plurianual de formació que es troba allà pendent, però, de la mateixa manera, no és un tema de vegades de tenir fons pluralistes, sinó de voluntat, perquè l'Ajuntament de Palma ha renunciat a fons MRR per a escoletes de 0-3 anys. Per tant,... bé. Jo crec que el que sí és important seria acordar aquestes infraestructures, perquè segur que hi ha llocs comuns, i això és fonamental.

I, evidentment... i no vull...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'acabar, Sr. Diputat.

EL SR. POU I GARCÍAS:

... però... Hi ha dues qüestions en els contractes -i acab-, una cosa són les externalitzacions, que això no té cap problema ni un, i l'altre és la construcció d'infraestructures que no siguin externalitzades. Aquest és la gran qüestió.

En qualsevol cas, li ho repetesc: la mà estesa respecte d'això.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pou. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Apestequia, per un temps de cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, li he de reconèixer que en una presentació d'un compte general parlar de la utopia sempre és una qüestió que anima a l'esperança i, en aquest sentit, jo no me'n puc estar de citar un dels meus autors preferits, no sé si el coneix, és un autor uruguaià, que nom Eduardo Galeano, que, en una famosa cita, diu: "*La utopia está en el horizonte, camino dos pasos, ella se aleja dos pasos, y el horizonte se corre diez pasos más allá. Entonces, ¿para qué sirve la utopia? Pues sirve para eso, para caminar*". Per tant, jo no consider que la millora de l'administració sigui utòpica, s'hi assembla, però estic convençut que poden caminar en el sentit correcte, si tenim clar quin és l'objectiu.

Centrant-me en la resposta que vostè ha donat, jo, per ventura, no m'he explicat bé, jo no em referia, quan deia que em preocupava o que preocupava al nostre grup, la dependència de fons temporals, no em referia als impostos que poden presentar una certa volatilitat, ja entenem que la majoria dels impostos o molts dels impostos que nodreixen els comptes de la comunitat autònoma ja presenten aquesta dependència de circumstàncies conjunturals, em referesc a la dependència de fons que vénen d'un tercer i que, per tant, poden dependre de la voluntat d'un tercer en política, que podem creure que es mantindrà més o manco en un futur pròxim o fins i tot mitjà, però que no hi podem confiar de forma estructural, perquè a un moment donat, per exemple, els fons que ens vénen de la Unió Europea, per circumstàncies que esdevinguin de la Unió, poden decidir que s'hagin de destinar a altres regions, amb una decisió sobre la qual nosaltres no tindrem una capacitat d'incidència directa, o almanco molt efectiva. Per tant, ens preocupa que gran part de la nostra capacitat inversora depengui d'aquests elements sobre els quals nosaltres no tinguem una capacitat de decisió directa.

Jo discrep amb el senyor..., és a dir, coincidesc en el fons, no en la forma del que ha plantejat el Sr. Pou, jo entenc perfectament que quan guanyi la dreta faci política fiscal de dretes, una altra cosa és que jo cregui que sigui beneficiosa o perjudicial per al conjunt de la ciutadania, i vostès ja saben que discrepam profundament amb vostès, però només faltaria que quan guanyen..., jo, la Sra. Cardona devia esperar que quan governava l'esquerra fes política fiscal de dretes, però jo consider que és normal que nosaltres féssim el que fèiem, perquè consideram que és el millor per al conjunt de la ciutadania, i vostès, legítimament, tenen una altra perspectiva i apliquen unes altres polítiques i, en qualsevol cas, ja serem avaluats cadascú per l'electorat i per la història, quan ens pertoqui.

Pel que fa a personal, jo consider que tenen sort d'aconseguir aplicar més... o executar més del cent per cent del pressupost en el capítol 1, perquè, vertaderament, els que hem gestionat a les administracions ens trobam amb dificultats serioses de cobrir totes les places que, evidentment, estan dotades i, per tant, és una bona notícia que sigui així. Li ho dic, sincerament, crec que és una bona notícia, perquè és complicat.

Respecte del que dèiem de les dificultats que nosaltres mateixos ens posam sobre la nostra capacitat d'execució pressupostària, que no només té a veure amb obres, de vegades té a veure amb altres tràmits, vull dir..., també podríem parlar de l'atorgament de subvencions que a un moment donat una administració pot decidir dur a terme.

Jo coincidesc que l'esquerra de vegades té un excés de volença cap a la burocratització, que critic i crec que és una qüestió que ens hem de plantejar, perquè precisament crec que l'ànima de l'esquerra ha de ser la voluntat d'una administració el més àgil possible, perquè tenguí la major capacitat d'influència possible. Per tant, és una autocrítica que em faig, vostè l'ha plantejada i ja l'entom. I, per tant, aquesta proposta que ha d'anar de la mà de la digitalització, d'una modificació també dels processos administratius, tant des del punt de vista legal, com també des de la resta, també amb una major dotació de personal allà on sigui..., crec que és una qüestió que hem de parlar i que hem de parlar, segurament, desapassionadament. Crec que avui ho fem així, i crec que és el to per encarar, perquè crec que és una qüestió estructural, que s'ha de mantenir independentment de qui governi, perquè ens hi van moltes coses en això.

I en aquest sentit, crec que és important fer aquesta diagnosi que vostè deia, de parlar de quins són els processos i on es podrien escurçar o agilitar i, per tant, fer aquest gran pacte per una administració que, al final, és millor tant per qui administra com per qui és administrat.

Pel que fa al pla plurianual, també li entomam la proposta de parlar-ne, és ver que existeixen ja alguns elements, perquè existeixen els plans d'infraestructures, existeixen els plans directors sectorials els quals, en principi, han de perllongar, altra cosa és que qui els ha aprovat tengués una voluntat de grans pactes de país o fossin acords, diguem-ne, més de banda, però existeixen les eines, però, en qualsevol cas, per si hem de fer aquest pla plurianual crec que seria positiu i també fer-ho en aquest sentit.

També li he de dir una cosa, se li ha escapat això del decret llei, jo crec que és una qüestió que val la pena fer-ho amb una seguretat i amb uns temps que segurament no seria l'eina més adequada. I també li demanaré una cosa: no ens la duuguin amb una pujada d'imposts, perquè, és clar, aquelles coses que podríem pactar les solen ajuntar-les amb les coses que no podem pactar i, per acabar,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, ha passat un minut ja, perdoni perquè...

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Com que no m'ha avisat, jo...

LA SRA. PRESIDENTA:

... m'he despistat jo, em sap molt de greu, ha estat culpa meva,...

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

... tendesc a creure la presidenta de forma molt (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Aquí ningú no m'ha dit res i jo tampoc, perdó...

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

..., per tant, permeti'm que acabi, simplement...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, ràpid.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

... vull dir que moltes gràcies, no tindrè temps, per la meva visió excessivament optimista del temps, de contestar-li sobre el tema de l'especialització econòmica, però estic segur que durant aquests quatre anys en podrem parlar llargament.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cardona, per un temps...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -ai, perdó-, Sra. Gomila. Ui, ui, ui!

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Estam molt cansats ja avui, de les nou ençà...

LA SRA. PRESIDENTA:

Estam cansats. Perdó.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

... estam tots molt cansats.

Bé, només volia comentar el tema de la dotació de places, però, com que ja ho ha fet el Sr. Apesteguia, no ho diré. Crec que és bona notícia si estan totes dotades, vull dir, les dotades cobertes, crec que és una bona notícia.

Respecte de la simplificació administrativa crec que tots compartim aquesta necessitat, però, com ja li vaig dir a la seva compareixença, crec que és important en el tema de la digitalització, sense cap dubte, perquè almanco en el Parlament és una cosa que la digitalització és agafar un bolígraf i un paper, però així i tot, també hem d'anar alerta quan digitalitzem a tenir en compte aquella gent que té dificultats per poder-hi anar. Perquè record, ara, per exemple, no sé si era l'any passat o l'altre, que amb el tema de l'IBAVI es va digitalitzar perquè açò ajudava molt a l'administració a ser més àgil, però la gent que havia de fer ús d'aquests documents, és clar, o posam oficines a qualque lloc en què aquell que tenguí dificultats li donis la possibilitat de poder anar allà i que li facin el procés digitalitzat -que em sembla molt bé-, per tant, hem de pensar no només en la digitalització, sinó en aquella gent que no tindrà possibilitats de poder-hi accedir i, per tant, donar-los les eines, que les eines pot ser una simple oficina on es permeti que se'ls facin els tràmits a aquesta gent.

I quant a simplificar procediments de la mateixa administració o reduir normativa, trob que aquí també és molt important tenir en compte, quan es vulgui fer, la resta d'administracions, perquè de vegades els ajuntaments tenim sempre la mala sort que nosaltres no fem lleis, les fan sempre més amunt i mai no se'ns demana l'opinió i, per tant, ens obliden: bé, idò a partir d'ara els ajuntaments fareu açò i a partir d'ara els ajuntaments... i açò passarà pels ajuntaments! Idò, si es fa, que jo compartesc que s'ha de fer la simplificació, tenguin en compte la gent que ha d'aplicar aquesta simplificació administrativa, perquè no sigui cosa que simplifiquem el Govern balear i compliquem els consells insulars o els ajuntaments o altres ens. Crec que és important tenir-ho en compte.

Respecte de les inversions plurianuals pens que pot ser una bona idea.

I respecte de la redacció dels projectes d'ITS el que sempre diem és que, més que necessitat de doblers, necessitat de mans. Per tant, quasi quasi agrairíem que els redactéssiu vosaltres i ens els trametéssiu a les...

(Rialles de la intervinent)

... -ja ho sé que no és possible, ja ho sé, ja ho sé que no és possible-, però que els ajuntaments a qualque moment solem dir: tant de bo no m'arribin més doblers, perquè no sé què hauré de fer! Perquè no podem dir que no, perquè queda lleig dir que no, açò ho vaig dir un dia a la ministra Ribera quan va venir, li vaig dir: no ens envieu més doblers, que haurem de dir que no, i no podem. I llavors, és clar... Per tant, el que agrairíem no és tant que ens enviéssiu doblers, sinó que ens els redactéssiu i ens els trametéssiu després, i açò és el que ens ajudaria d'alguna manera a poder invertir.

Respecte del departament de contractació centralitzat, crec que no és una mala idea perquè de vegades fem trenta processos per fer el mateix, potser seria una bona idea. No sé si funcionaria o no, però podria ser-ho, perquè de vegades contractam sis coses a llocs diferents i no paga la pena. Per tant, podria ser una bona idea.

Respecte del pla plurianual d'inversions, crec que també seria una bona idea, però crec que serà difícil fer-lo. Per què? Perquè tots estam d'acord que hem d'invertir en el cicle de l'aigua, ara bé, en què del cicle de l'aigua? Bé, ja és un altre tema. Parl, per exemple, en mobilitat es va considerar a l'anterior legislatura que era important el tren de Llevant, i vostès no li troben. Per tant, quan haguem de posar damunt la taula com no li troben, o crec que no li troben tan important de moment, per tant, quan ho haguem de posar damunt la taula, de vegades és difícil prioritzar.

En els temes? Crec que tots estam d'acord, infraestructures educatives, socials, inversió del cicle de l'aigua i d'altres, però de vegades és difícil fer-ho tot, i que, així i tot, crec que parlant d'utopies ho hem d'intentar; perquè tot el que s'intenta dona possibilitats d'arribar a algun acord.

I, en últim terme, he de comentar respecte de la fortalesa econòmica que és el turisme. A veure, jo crec o tots tenim clar que el turisme forma part important de la nostra economia, crec que açò no ho pot negar ningú, però, bono, des de MÉS per Menorca creiem que s'ha de cercar un equilibri en l'economia i s'ha de diversificar aquesta economia. Perquè està molt bé que al turisme hi dediquem..., o que el turisme sigui una pota important, però si posam tots els ous dins el mateix paner, la veritat és que de vegades és difícil, crec que és important tenir en compte potenciar el sector industrial, el sector primari, cercar nous sectors econòmics que puguin estar relacionats amb energies renovables, amb noves tecnologies, que açò també fa que el talent jove que se n'ha anat a formar torni a les nostres illes per dur un altre tipus d'economia. I moltes vegades aquest talent jove no vol dedicar-se al turisme. Si nosaltres només ens dedicam al turisme, no aconseguim aquesta diversificació econòmica.

Per tant, hi ha d'haver turisme? És ridícul dir que no, tots sabem que a l'economia hi ha una part que és turisme i que s'ha de cercar un equilibri, per tant, sí que hi ha d'haver turisme, però també hem de treballar per una diversificació econòmica que permeti, per una banda, que els residents puguem viure tot l'any a ca nostra, que puguem preservar el territori, que puguem fer tornar aquest talent jove, que puguem diversificar per tant la nostra economia. Per tant, sí que l'economia és forta amb el turisme, però que també podria ser-ho en molts d'altres sectors econòmics.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Ara sí té la paraula la Sra. Cardona, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARDONA I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Jo seré breu, però, bé, vull dir que estic contenta, veig que..., bé, potser és un dels primers dies que veig que tots els grups que són avui aquí representats doncs coincidim que tenim una necessitat de fer un pla d'infraestructures en aigua, en educació i en sanitat. Crec que és molt important i que tots, com més hi estiguem d'acord, doncs, més fàcil serà poder-ho tirar endavant.

També hem reconegut tots la manca de captació de personal tècnic que tenim, que crec que també hem de treballar en aquesta línia.

I al Sr. Pou, que m'ha esmentat abans, li diré que jo no he criticat que no s'hagi presentat el compte anual del 2021 i 2022, sinó que, com hem reconegut aquí, crec que és molt important, i vull posar en valor que és molt important, venir a retre comptes d'aquests comptes anuals perquè hem arribat tots a una conclusió i és que, és important, a part de venir a explicar-les, venir a retre comptes del percentatge d'execució i dels problemes que ens podem haver trobat durant el desenvolupament d'aquesta execució.

M'agrada el que ens ha anunciat el Sr. Costa en aquesta comissió, que s'ajuntaran totes les secretaries i algun director general clau per poder simplificar i posar més fàcil l'execució de tots aquests projectes, que crec que és la línia en la qual hem de seguir si realment volem tenir una execució d'un cent per cent.

I res més, simplement vull dir al Sr. Conseller que el Grup del Partit Popular es troba a la seva disposició per ajudar en tota aquesta feina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cardona. Per a la contrarèplica, té la paraula el Sr. Vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, presidenta. Molt ràpidament, a veure si... que avui ha estat un dia intens i potser també ja toca partir cap a casa.

En primer lloc, crec que, el Sr. Pou es referia al tema de la reforma fiscal, és evident que hi ha una diferència ideologia aquí, ho ha dit directament el Sr. Apesteguia, i jo hi estic plenament d'acord. Des de la bancada més de l'esquerra sempre s'ha defensat que hi ha d'haver més i més i més sector públic, nosaltres creiem que hi ha d'haver sector públic, com no pot ser d'altra forma, però no fa falta que creixi tant, no fa falta que arribem a nivells on el sector públic sigui quasi el 50% tal vegada; no fa falta créixer tant, per ventura, quan hi ha èpoques de creixement econòmic i els impostos són progressius, perquè són progressius, el sistema tributari és progressiu, ho és, perquè el principal impost, que és l'IRPF és progressiu, la tendència al creixement dels ingressos és major que el creixement econòmic. Això ho sap perfectament el Sr. Pou. I com a conseqüència d'aquest fet, el pes del sector públic incrementa.

Per què, nosaltres pensam, i per què no hi ha la possibilitat que el sector, via baixada d'imposts, no creixi tant? No dic que no creixi, sinó que no creixi tant la despesa com voldrien que creixés en el cas de les polítiques més d'esquerres

Per altra banda, he de dir-los una cosa, el sostre de despesa és 6.365 milions d'euros, hem plantejat una reforma fiscal que quan estigui plenament implantada -plenament implantada-tindrà un impacte de 200 milions d'euros. Per tant, en termes relatius no parlem d'una reforma fiscal, -permeti'm l'expressió, no m'ho tinguin en compte-, suïcida, des del punt de vista econòmic, crec que és una reforma fiscal quirúrgica que afecta qüestions amb les quals vostès no hi estaran d'acord, ja ho han dit públicament, però nosaltres sí, que afecten determinats impostos, però podem estar d'acord, no els agraden els impostos que hem baixat o que hem eliminat, però no entenem que posin en compromís la situació financera de la comunitat autònoma. Això és el que vull deixar molt clar, i no és perquè ho digui jo, sinó perquè ho diu, per exemple, Standard & Poor's fa no-res. Després d'haver fet la reforma fiscal, que era coneguda, Standard & Poor's ha pujat la qualificació del deute de la comunitat autònoma i hem passat... des del 2012 no teníem aquesta qualificació, estàvem en B-B-B positiu, i ara estam en A negatiu. En conseqüència, la valoració és...

El tema dels fons estructurals, perdó, els fons que no arribaran en el futur. Jo crec que això no ha de ser..., sobretot per als Next Generation, no ha de ser necessàriament dolent, sobretot per una qüestió molt senzilla, perquè la filosofia dels Next Generation és una filosofia de transformació. Per tant, el que no podem fer amb els Next Generation és generar despesa estructural, fer inversions que generin despeses estructurals, i això és important tenir-ho en compte i, en alguns casos no és així, ho he de reconèixer.

El preocupant no és que tenguis uns ingressos extraordinaris per fer inversions i facis inversions que no generin despesa estructural, això no generaria cap problema, el que és preocupant és que facis inversions que generi despesa estructural, associada a aquelles inversions. I això a l'àmbit municipal..., a l'àmbit autonòmic ho hauríem de tenir clar, també, de fet, la Llei de finances anava en aquest sentit, i crec que la part de la quantificació de les despeses estructurals vinculades a les inversions és molt important.

Per altra banda, hi ha alguns alguns fons -ja ho he dit abans, però vull dir-ho- que sí que preocupen quant a l'evolució que puguin tenir, i es deriven del sistema de finançament. Si algú creu -jo estic segur que no ho creuen-, però, que és normal que la liquidació definitiva del sistema de finançament de cada any assoleixi els 800 milions d'euros, i l'any que ve, per exemple, sigui de 1.200 milions d'euros..., o sigui, l'Estat, en el sistema de finançament, té un error anual per a aquesta comunitat autònoma de l'ordre de mil quilos; el sistema de bestretes a compte és una de les coses que no se'n parla, però que s'ha de reformar en el sistema de finançament, perquè tendria raó el Sr. Pou: com que al 2022 hi va haver un fort increment de l'activitat econòmica a les Illes Balears, per la sortida de la pandèmia, però els ingressos se'ls va quedar -en aquell exercici 2022- se'ls va quedar l'Estat. I quan es fa la liquidació definitiva el 2024 arriben a la comunitat autònoma.

No seria descabellat plantejar-se que en el sistema de finançament els ingressos de l'exercici en curs són els que venguin a la comunitat autònoma. Això seria factible, si hi hagués voluntat política per part del Govern central de fer-ho,

això seria possible fer-ho, i crec que seria molt positiu que fos així.

Per altra banda, el decret llei. A veure, Sr. Apesteguia, jo entenc que a vostè no li agradi quan és a l'oposició el decret llei, però és que hi donaren suport vostès a 38 la passada legislatura.

(Rialles de l'intervinent)

És que vostès, la passada legislatura, varen assolir màxims històrics, eh?

(Se sent una veu de fons que diu: "No!")

No? Sí, sí, a la legislatura 2011-2015 n'hi va haver menys, ja li ho dic jo, ho sé cert, ho he mirat, per tant...

Digitalització i escletxa digital, que crec que ho ha comentat la Sra. Gomila, totalment d'acord. Ara bé, la digitalització implica... la possibilitat d'operar telemàticament a l'administració allibera recursos, molts recursos, perquè hi ha menys persones que han d'anar a fer el tràmit presencialment i, per tant, alliberen la possibilitat que aquelles persones que no ho poden fer telemàticament el puguin fer presencialment, amb una atenció molt més personalitzada i molt millor. En conseqüència, crec que els aspectes positius de la digitalització són evidents.

El que no podem fer en cap cas -i s'ha fet alguna vegada, i jo crec que de forma totalment improcedent- és vetar la possibilitat que es pugui presentar la documentació, per exemple, presencialment, això és una barbaritat: la documentació s'ha de poder presentar presencialment, però sobretot s'ha de poder presentar telemàticament perquè hi hagi la màxima gent possible que, si ho sap fer, pugui presentar-ho telemàticament.

Per altra banda, una qüestió que no s'ha comentat i hi ha fet alguna referència la Sra. Gomila, i que a mi, particularment, no m'afecta directament, o no afecta directament l'administració autonòmica, però em preocupa molt, i jo sé que vostès hi estaran d'acord, però és que depèn de les decisions que prengui el Govern central: què passa amb els romanents dels ajuntaments? Alerta, alerta amb aquesta qüestió, perquè els romanents dels ajuntaments només faltaria que tornàssim a parlar de no sé què del rotlle i això, i de si queden limitats i de si no sé què... alerta amb això, eh! Esper que no se'ls passi ni pel cap, esper que no se'ls passi ni pel cap al Govern central la possibilitat de limitar la utilització dels romanents dels ajuntaments o dels consells insulars, perquè seria una autèntica catàstrofe que es produís això.

Inversions en el cicle de l'aigua, si estam d'acord que hem de fer inversions en el cicle de l'aigua, pactem-les, que hi estiguem tots d'acord, pactem-les, però a llarg termini, estampem les firmes corresponents per part dels partits polítics. Algun dia -esper que sigui molt tard-, governaran vostès i, aquell dia en què tornaran governar vostès, continuïn amb la feina feta, si són feines que hem pactat continuaran amb la feina que s'hagi iniciat. I això crec que és molt positiu, i vull dir-ho no només per al tema de les inversions, sinó també, el Sr. Bona,

que és troba aquí present, l'altre dia parlava d'un pla de ciència, i tenia raó, el Sr. Bona, havia de parlar d'un pla estratègic, perquè els plans de ciència, efectivament, tenen un període més curt. Però és que hem de parlar de plans estratègics a mig i a llarg termini, en diversos àmbits, i ens posarem d'acord, ens posarem d'acord, ho sé cert.

Diversificació econòmica. Jo aquí m'havia apuntat: diversificació econòmica, una utopia? Ho dic perquè de la diversificació econòmica fa 30 anys que en parlam. Hi ha hagut avanços en diversificació econòmica? Crec que limitats. El turisme té més pes que mai? Sí, el turisme té més pes que mai. Jo crec que de vegades..., estam d'acord que la diversificació econòmica es podria potenciar molt si es fessin activitats complementàries en turisme? Sí o no? Sí. Moltes vegades parlam de diversificació econòmica i plantejam sectors substitutius del turisme, no. Jo crec -els ho dic sincerament- crec que és molt més aconsellable parlar de sectors econòmics complementaris del turisme. Per exemple, les noves tecnologies vinculades al turisme, no creuen que és un sector que pot tenir potencial de creixement? Jo crec que sí, jo crec que sí.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No,... és..., poden ser percepcions diferents, jo crec que això és una qüestió que...

Vull fer una referència als problemes estructurals referits a l'IBISEC. Del que nosaltres ens queixam és que no s'hagin intentat abans abordar els problemes estructurals que pugui tenir l'IBISEC o qualsevol altre organisme. Nosaltres ens negam a acceptar que els problemes estructurals no es puguin resoldre, a l'IBISEC concretament. Tal vegada el que s'ha de fer és abordar-los i intentar resoldre'ls, de veritat. I si es resolen, idè serà en benefici de tots, perquè executarem les inversions educatives que jo crec que fan molta falta, com a societat no ens podem permetre apuntalar edificis com es s'està produint.

Per tant, jo crec que s'ha d'avançar en aquest sentit i res més.

Moltes gràcies, agrair el to constructiu de la compareixença i fins a la pròxima. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Acabat el debat, volem agrair la presència del vicepresident i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació per aquesta compareixença voluntària i de tot el seu equip.

I a vostès, senyors diputats. Sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
